

İstanbul Tabip Odası Kadın Hekimlik Komisyonu 2022-2023 Faaliyet Raporu

Komisyonun aktif üyeleri: Ayşe Devrim Başterzi, Ayşegül Aksakal, Ayşegül Bilen, Aytül Gürbüz Tükel, Betül Kaygusuz, Berin Gülatar, Burcu Rahşan Erim, Cemile Özdemir, Çiğdem Aslan, Deniz Devrim Dede, Deniz Mardin, Deniz Türkyılmaz, Duygu Tuncel, Ebru Taştan, Ebru Toprak, Erenç Yasemin Dokudan, Feray Kaya, Gizem Akça Şensoy, Gizem Kaplan, Fadime Gizem İskender, Hatice Kaya, Irmak Saraç, Işın Ekin, İlke Esin, İncilay Erdoğan, Lale Tırtıl, Melahat Cengiz, Meral Yılsen, Münevver Hacıoğlu Yıldırım, Neşe Yorguner, Nilay Etiler, Nilüfer Aykaç, Özge Yılmaz, Özlem Altuntaş, Pınar Bekdemir, Özlem Parlar, Pınar Saip, Satia Advan, Seher Odabaşı, Suzan Saner, Süheyla Ağkoç, Şahika Yüksel, Şebnem Korur Fincancı, Şengül Kılıç, Şirin Atay, Yasemin Demirci, Yıldız Akvardar, Ülgen Yalaz Tekan, Zerrin Oğlagu, Hande Arpat, Asya Altun, Ceren Atasoy, Ayşen Yavru, Mehrek Bahramishad, Banu Binbaş, Bengisu Özarslan, Berrak Taş, Olcay Bengi Bozkurt, Burcu Işık, Çağla İzci, Cansu Uludağ Gedik, Diğdem Goverti, Rojda Gültekin, Lütfiye Güneş Su, Selda Karakaş, Merve Sinem Cesur, Esin Tuncay, Eylem Baştuğ, Ezgi Belhan, Fatma Çağlar, Fidel Ceren Yavruyılmaz, Özden Güngör, Hatice Selma Mutlu, Havva Afşaroğlu, Huri Özdoğan, Belgiz Çekiç, Irmak Polat, İrem Akbolat, Meliha Öztürk, Meltem Zekioğulları, Ceren Meriç, Meriç Menekşeli, Merve Çukurova, Nergis Erdoğan, Damla Önal, Rezzan Tuncay, Rümeyza Taşdelen, Merve Yıldırım, Seda Kuzucu, Seda Selin Taş, Çağla Seven, Pelin Su, Vildan Elibol, Ülgen Yalaz, Gökçe Sarıdoğan, Çağla Cenker, Ayşenur İğdem, Eylül Yeral, Ayşegül Özkan, Şengül Kılıç, Berna Özelgün, Ebru Taştan, Şadiye Çetintaş, Elif Betül Uzunsoy

Komisyon Dönem Yürütücüsü: Rengin Güvenç, Hatıra Topaklı

İTO Komisyon Sorumlusu: Özlem Kütükü

Etkinlikler:

İTO kadın komisiyonu olarak her ayın ilk çarşambası 21:00'da düzenli olarak toplantılarımızı düzenledik.

1. 2022-2024 çalışma döneminde İstanbul Tabip Odası Kadın Komisyonu'nu temsil etmek ve merkezi düzeyde etkinlikleri koordine etmek üzere Dr. Meltem Zekioğulları Türk Tabipleri Birliği Kadın Hekimlik ve Kadın Sağlığı Kolu yürütmesinde görev aldı.

2. 6 Ekim 2022'de Mor Çatı ile Zoom üzerinden bir yuvarlak masa toplantısı yapıldı. Toplantıda şiddete maruz kalan kadınların daha iyi desteklenebilmesi için sağlık çalışanları ile nasıl bir işbirliği yapabileceği tartışıldı. WAVE Ağı tarafından hazırlanan "Batı Balkanlar ve Türkiye'de Kadın STK'ları ve Sağlık Hizmeti Sağlayıcıları arasında İş birliği: Karşılaştırmalı Bir Çalışma" yayını ve bu yayın çerçevesinde hazırlanmış bilgi dökümanları tanıtıldı. Mor Çatı Kadın Sığınağı Vakfı'nın hazırladığı "Erkek Şiddetine Karşı Dur! Yaşamı Değiştir!" broşürü ve "Sağlık Çalışanları İçin Kadına Yönelik Şiddet ve Ev İçi Şiddetin Açığa Çıktığı Durumlara Yaklaşım Kılavuzu" tanıtıldı.

3. 9 Ekim Pazar günü 'Dünden Yarına Kadın Hekim Örgütlenmesi' İstanbul Tabip Odası (İTO) Kadın Hekimlik Komisyonu Örgütlenme Çalıştayı düzenlendi. İlk oturumda Dr. Lale Tırtıl ve Dr. Suzan Saner 'Tarihsel Anlatı' başlığı altında kurulduğu günden bugüne Kadın Komisyonu'nun yaptığı işleri ve bakış açısını özetledi. İkinci oturumda Dr. Rengin Güvenç, Dr. Suzan Saner ve Dr. Aytül Tükel geçmişte yapılan kongreler ve örgüt okullarından ortaya çıkan birikim, konuşulanlar ve yarattığı açılımları aktardılar. Üçüncü oturumda Komisyon'un bugüne kadar yaptıkları, yapamadıkları ve örgüt ile ilişkilerinin nasıl olduğu interaktif bir biçimde Dr. Şahika Yüksel moderatörlüğünde konuşuldu. Geçmiş dönem Komisyon yürütücüleri ile bir önceki İstanbul Tabip Odası (İTO) Yönetim Kurulu Başkanı Dr. Pınar Saip kendi dönemlerini anlattılar. Dördüncü oturumda Komisyon olarak plan

program dahilinde olması gereken meseleler yine interaktif bir şekilde Dr. Hatıra Topaklı moderatörlüğünde konuşuldu. (<https://www.istabip.org.tr/7288-kadin-hekimlik-komisyonu-orgutlenme-calistayi-nda-bulustu.html>)

4. 11 Ekim 2022’de İstanbul Tabip Odası Yönetim Kurulu ile tanışma toplantısı yapıldı. Karşılıklı fikir alışverişinde bulunuldu, komisyonumuzun görev süreci içerisindeki projeleri yönetim kuruluna tanıtıldı.

5. 4 Kasım 2022’de o dönemde haksız-hukuksuz biçimde tutuklanan Türk Tabipleri Birliği (TTB) Merkez Konseyi Başkanı Dr. Şebnem Korur Fincancı’nın serbest bırakılması ve hocamıza destek sunmak için kart yollama eylemine katıldı.

6. 8 Kasım 2022’de HIV ve Stigma Üzerine Güncel Bakış paneli düzenlendi. Prof. Dr. Süda Tekin (Koç Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi Enfeksiyon Hastalıkları ve Klinik Mikrobiyoloji) ve Pozitif-İz Derneği Kurucu üyesi Çiğdem Şimşek sunumlarını gerçekleştirdi. Panelde HIV pozitif bireylerin yaşadığı sosyal, hukuksal, insani süreçler ve bunların hekimlik mesleğindeki karşılıklarına hep birlikte bir bakış açısı geliştirdik. Sunumun ardından soru-cevap bölümü devam etti ve panelin

moderatörlüğünü Şişli Etfal Hamidiye EAH Enfeksiyon Hastalıkları ve Klinik Mikrobiyoloji Uzmanı Uzm. Dr. Ceren Atasoy yaptı.

Panelimiz sadece hekimler ve diş hekimlerinin katılımına açık oldu.

HIV VE STIGMA ÜZERİNE GÜNCEL BAKIŞ

KONUŞMACILAR:
Prof. Dr. Süda Tekin
Koç Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi Enfeksiyon Hastalıkları ve Klinik Mikrobiyoloji
Çiğdem Şimşek
Pozitif-İz Derneği Kurucu Üyesi

MODERATÖR:
Uzm. Dr. Ceren Atasoy
Şişli Etfal Hamidiye Eğitim ve Araştırma Hastanesi
Enfeksiyon Hastalıkları ve Klinik Mikrobiyoloji Uzmanı

**8 KASIM
SALI | 21.00**

**İSTANBUL
TABİP ODASI**
KADIN KOMİSYONU

**PANEL
DİZİSİ**

istabip istanbultabipodasi
istanbultabipodasi www.istabip.org.tr

7. Mor Çatı Kadın Sığınağı Vakfı'nın daimi sekreteryasını yaptığı 25. Kadın Sığınakları ve Da(ya)nışma Merkezleri Kurultayı bu sene 12-13-14 Kasım tarihlerinde Diyarbakır'da Rosa Kadın Derneği'nin ev sahipliğinde gerçekleşti. 11-14 Kasım'da Diyarbakır'da yapılan Sığınaklar Kurultayına komisyonumuzdan Dr. Suzan Saner ve Dr. Diğdem Goverti katıldı. *Aile Odaklı Devlet Politikaları Kadına Yönelik Erkek Şiddetiyle Mücadeleyi Nasıl Güçsüzleştiriyor?"* başlığıyla gerçekleşen kurultayın talepleri aşağıda yer almaktadır.

Kurultayda ortaklaşılan mücadele başlıklar ve talepler:

1. Hukuksuz bir şekilde alınan İstanbul Sözleşmesi'nden çekilme kararı iptal edilmeli ve İstanbul Sözleşmesi'ne yeniden imzacı olunmalı.

2. Aile ve Sosyal Hizmetler Bakanlığı'nın adı değiştirilerek, "Kadın ve Toplumsal Cinsiyet Eşitliği Bakanlığı" olmalı.
3. Devlet sığınaklarının ve ŞÖNİM'lerin işleyişinde ve denetiminde kadın örgütleri de söz sahibi olmalı ve denetim mekanizmalarına dahil edilmeli. Bu kurumlarda kadın bakış açısına sahip kişiler çalıştırılmalı ve çalışanlar ile şiddet alanında çalışan kadın örgütleri arasında düzenli toplantılar yapılmalı ve şiddet verileri paylaşılmalı.
4. Kadına yönelik şiddet alanında nitelikli veri tutulmalı ve kamuoyuyla düzenli şekilde paylaşılmalı.
5. Sadece şiddete maruz kalan kadınlara hizmet sağlamak üzere uzmanlaşmış destek sağlayan, 7/24 ulaşılabilir bir telefon hattı oluşturulmalı. Hattı yanıtlayanlar sadece polise ya da başka kuruma yönlendirme işlevi görmemeli, kadının ihtiyaç duyduğu bütüncül desteği sağlayabilmeli.
6. Sığınaklar ve dayanışma merkezleri için uzmanlaşmış personel istihdamı sağlanmalı ve personelin güçlendirilmesi için sürekli eğitimler, süpervizyon ve psikoterapi destekleri sunulmalı. Çalışacak personelin tamamı kadınlardan oluşturulmalı. Personeller arasındaki rol dağılımı adil yapılmalı, kadınların ihtiyacına göre belirlenmeli ve psikolog, sosyal çalışmacı, idareci gibi ayrımlar net şekilde yapılmalı.
7. Kadınlara destek veren tüm kurumlar ve mekanizmalarda (sığınak, dayanışma merkezleri, 7/24 telefon hattı, sosyal hizmet merkezleri, barolar vb. birimlerde) çok dilli destek sağlanabilmeli.
8. Kadınlara çocukları için sağlanan sosyo-ekonomik destek (SED) sığınakta kalan kadınlar için de sağlanmalı. Şiddete maruz kaldığı ve ihtiyaç duyduğu halde düzenli bir ekonomik destek alamayan evlenmemiş ya da çocuksuz kadınların ihtiyaçları gözetilerek düzenli ekonomik desteklerden yararlanabilecekleri sosyal hizmet modelleri oluşturulmalı. ŞÖNİMler kurumlar arası koordinasyonu sağlayarak kadının ihtiyaç duyduğu sosyal desteklere erişimini mümkün kılmalı.
9. Sığınaklarda kadınlar ve çocuklar için düzenli ve nitelikli sosyal çalışma yürütülmeli. Her kadının ve çocuğunun mutlaka bir sosyal çalışmacısı olmalı. Sığınakların ve dayanışma merkezlerinin fiziki yapısı çocuklar da düşünülerek planlanmalı. Özellikle kadın ve çocukların farklılaşan ihtiyaçları ve engellilik durumları da bu doğrultuda göz önüne alınmalı.
10. 12 yaş üstü oğlan çocuklarının sığınaklara kabulünü engelleyen yönetmelikteki ilgili madde tüm çocukların cinsiyetleri fark etmeksizin sığınaklara kabulünü mümkün kılacak şekilde değiştirilmeli. Sığınakta yaşaması mümkün olmayan kadın ve çocuklar için yönetmelikteki ev desteği de fiili olarak sağlanmalı.
11. Trans, mülteci ve göçmen, kimliksiz, 60 yaş ve üzeri kadınların sığınak kabullerindeki engeller ve belirsizlikler ortadan kaldırılmalı.
12. Sığınakta kalan kadınların çocukları için kreş desteği sağlanmalı. Özellikle 0-3 yaş arasındaki çocuklar için olan kreşlerin sayısı, ücretsiz kreş desteği, okul sonrası etüt ve eğitim merkezlerinin sayısı artırılmalı. Yerel yönetimler ve sosyal hizmet merkezleri kadınların bu desteklere ulaşabilmesini kolaylaştırmalı.
13. Kolluk kuvvetleri ve adli mekanizmalar 6284 kapsamındaki koruyucu ve önleyici tedbirlerin gereğini yerine getirmeli. 6284 sayılı Kanun kapsamında verilen koruyucu ve önleyici tedbirlerin takibi kolluk kuvvetleri ve ŞÖNİM tarafından yasal mevzuata uygun şekilde yapılmalı, tedbirleri ihlal edenler hakkında şikayet süreci işletilmeli. Şiddet uygulayan aile üyeleriyle işbirliği

- yapma, kadınları faille barışmaya zorlama, tutanak tutmama, suç duyurusunu işleme almama, darp raporu vermeme gibi kötü uygulamalar cezalandırılmalı.
14. ŞÖNİM'ler üzerinden yapılan kabuller veri olarak doğru ve sağlıklı tutulmalı. Bunun yanında kadın örgütleri ve ilgili kuruluşlar ile sayısal olarak düzenli veri paylaşılması sağlanmalı.
 15. Adli yardıma başvuran şiddete maruz kalmış kadınlara belge istenmeden hızlıca avukat atanması yapılmalı, kadının bilgilerinin gizliliği ilkesine önem verilmeli. Aynı şekilde şiddete maruz kalmış kadınların, mülteci ve LBTİ+ olarak ayırt edilmeksizin eşit biçimde adalete erişebilmesi için adli yardımdan dava alan avukatlara özel meslek içi eğitim verilmeli, süpervizyon almaları sağlanmalı. Atama listesinde sadece kadın avukatlar olmalı ve şiddet konusundaki yaklaşım ve çalışmalar standartlaştırılmalı.
 16. Yerel yönetimler kadına yönelik şiddetle mücadele için uzmanlaşmış sosyal hizmetler sunmayı önceliklendirmeli. Sığınak açması gereken belediyeler sığınak açmalı ve buna göre personel istihdam etmeli. Nüfusu 100.000'i geçen belediyelerin sığınak açma yükümlülüğüne benzer şekilde, nüfusu ne olursa olsun her belediyenin kadın danışma merkezi olması gerekliliği mevzuata eklenmeli. Her belediye kendi yerelinde şiddete maruz kalan kadınların erişebileceği mekanizmaların bilgisinin yaygınlaştırılması için görünürlük çalışmaları yapmalı.
 17. Yerel yönetimler kadına yönelik şiddetle mücadelede aile odaklı politikaların etkisini azaltacak toplumsal cinsiyet eşitsizliğine duyarlı somut adımlar atmalı, alanda çalışma yürüten bağımsız kadın ve LGBTİ+ örgütleri ile etkin işbirlikleri geliştirmeli, stratejik planlarının ve yerel eşitlik eylem planlarının oluşturulmasında bu örgütleri aktif olarak dahil etmeli. Bu planlamalarda mutlaka kadına yönelik şiddetle mücadele özelinde bütçe ayrılmalı. Özellikle sığınak ve dayanışma merkezi çalışanlarının Kurultaylara katılımları politik olarak desteklenmeli, engellemelerin önüne geçilmeli ve katılım için bütçe ayrılmalı.
 18. Kürt illerinde kayyum uygulamalarının yerel yönetim sistemi içerisindeki kadına yönelik şiddetle mücadele mekanizmalarını tamamen ortadan kaldırdığı görülmektedir, bu uygulamalara son verilmeli.
 19. Çocukların evlilik yoluyla istismarı konusunda çocuğu evliliğe zorlayan aileye, kişilere, evliliği gerçekleştiren memurlara cezai yaptırımlar uygulanmalı ve Medeni Kanun'da evlilik yaşı 18 yaşına yükseltilmeli.
 20. Şiddete maruz kalan çocuklar için okullarda destekleyici mekanizmalar geliştirilmeli, Milli Eğitim Bakanlığı'nın personel kadrosuna sosyal hizmet uzmanları eklenerek, okullarda okul sosyal çalışmacısı istihdam edilmeli.
 21. Şiddet faili ile karşılaşmak istemeyen ve uzman desteğine ihtiyaç duyan kişiler için işletilmesi gereken Adli Görüşme Odaları, yalnızca cinsel istismar davalarında değil, boşanma davalarında da çocukların görüşlerinin alınması için kullanılmalı.
 22. Çocuk istismarının önlenmesi ve istismara uğrayan çocuklara bilinçli ve etkin bir şekilde destek verilmesi amacıyla kurulan Çocuk İzlem Merkezleri yönetmeliğe uygun şekilde işlemeli, bu merkezlerin kapasiteleri ve sayıları arttırılmalı, ifade alma süreci tek elden ve hızlı bir şekilde yürütülmeli.
 23. Göçmen çocuklar dahil tüm çocukların doğrudan başvurabileceği ve destek alabileceği 7/24 çalışan bir acil yardım hattı olmalı.
 24. Çocukla temas eden her alanda çalışan kamu personelleri için (sağlık, eğitim, kolluk kuvvetleri, göç birimleri, adli vs.) toplumsal cinsiyet eşitliği, kadına

yönelik şiddet, çocuklarla iletişim, çocuk hakları, çocuk odaklı yaklaşım ve şiddetin çocuklar ve ebeveynler üzerindeki ruhsal etkileri üzerine meslek içi eğitimler düzenlenmeli. Bu eğitimler bağımsız olarak çocuk hakları alanında çalışan uzmanlar tarafından verilmeli ve uzman havuzu oluşturulmalı.

25. Babası tarafından şiddete ya da istismara maruz kalmasına rağmen babasıyla görüş kararı verilen çocuklar, çocuk teslim merkezleri üzerinden babaya teslim edilirken merkezde bulunan uzmanların görüşü dikkate alınmalı ve uzmanların uygun bulmadığı durumlarda çocuğun şiddet uygulayana teslimi engellenmeli.
26. Kadınların cinsel şiddete dair hizmet aldığı baro, hastaneler, aile ve toplum sağlığı merkezleri, okullar, sosyal hizmet merkezleri ve adliyeler başta olmak üzere tüm kurumlardaki ilgili çalışanlar cinsel şiddet ve cinsel şiddetin etki ve dinamiklerine dair bilgi sahibi olmalı. Bu kurumlar kadından yana bakış açısı ile çalışmalı.
27. Cinsel şiddet konusunda bütüncül ve uzmanlaşmış desteği bünyesinde toplayan ve önleyici çalışmalar da yürüten, acil ve kısa dönem desteğin yanı sıra uzun süreli sosyal destek veren, acil tıbbi ve adli müdahale desteği verebilen, uzman personelin çalıştığı tecavüz kriz merkezleri/cinsel şiddet kriz merkezleri kurulmalı, bu kurumların nasıl çalışması gerektiğine dair, kamu kurumlarının yanı sıra kadın ve LGBTİ+ örgütlerinin de dahil olduğu çalışma grupları kurulmalı.
28. Cinsel şiddet sonrası hukuki, sosyal, sağlık, ruhsal alanlarında destek veren tüm kamu kurumları bu süreci birbirleri ile koordinasyon içerisinde yürütmeli. Cinsel şiddet sonrası verilen tüm destekler içine psiko-eğitim ve psikolojik ilk yardım da dahil edilmeli. Verilen destekler şiddetin dinamiklerine hakim ve feminist perspektifle çalışan kadınlar tarafından sağlanmalı.
29. Cinsel şiddetle mücadele kapsamında kadınlara destek veren profesyoneller, kadınları sürece, süreç içinde neler olabileceğine dair bilgilendirmeli, fakat ne yapmak istediğine kadın kendisi karar vermeli.
30. Cinsel şiddet ile ilgili şikayet sürecinde kadının beyanı esas alınarak soruşturma süreci başlatılmalı, soruşturmaya başlaması için somut delil aranmamalı, etkin soruşturma yürütülmeli. Delil olması durumunda, fiziki ve ruhsal deliller şiddetin etki ve dinamiklerine dair deneyimli olan kolluk ve sağlık profesyonelleri tarafından nitelikli bir şekilde toplanmalı ve raporlanmalı, şiddete maruz kalanın ifadesi yalnızca bir defa alınmalı, tekrar tekrar ifade vermek zorunda bırakılmamalı.
31. Kadınlara cinsel yolla bulaşan hastalıklarla ve olası gebelikle ilgili muayene ve bilgilendirme yapılmalı, istenmeyen gebeliği önleme ve sonlandırma ile ilgili araçlar ve seçenekler sunulmalı. İstenmeyen gebeliği önleyici yöntemler ve kürtaja erişim önündeki engeller kaldırılmalı. Evli kadınların kürtaj işleminde koca izni kaldırılmalı.
32. Kadın ve çocuklara yönelik şiddetle mücadelede ilgili tüm kurumların cinsel şiddete dair yaklaşımını, izlenecek destek çalışmalarının ilkelerini belirleyen tutum ve politika belgeleri geliştirmeli ve cinsel şiddetle mücadelede sunulacak hizmetler için kamu kurumlarında yeterli bütçe ayrılmalı.
33. Kadına yönelik şiddete dair hukuki süreçler etkin bir şekilde yürütülmeli, kanunda yazılı metne bağlı kalınmalı, tedbir nafakası, velayet vb. konularda hakim keyfiliğinin önüne geçilerek, failler hukuka uygun bir şekilde, gerektiği gibi cezalandırılmalı.
34. Şiddet davalarında arabuluculuk sistemi olamayacağı ve boşanma davalarında arabuluculuğun yasak olduğu bilgisi yaygınlaşmalı. Ayrıca kadın, arabulucu

- istemediğini talep ederse arabulucu tarafından kesinlikle aranmamalı ve ikna edilmeye çalışılmamalı.
35. Nafaka ve velayet taleplerinden istenen belgelerin temini gibi boşanma davasının süresini uzatan, tedbir ve nafaka kararlarında kadınları zorlayan aile bütünlüğü odaklı uygulamalar ortadan kaldırılmalı.
 36. Yaşadığı şiddetle mücadele etmeye çalışırken kendi işini kuran ya da var olan işini sürdürmeye çalışan kadınlara vergi indirimi, işyeri kira desteği gibi kolaylaştırıcı destekler sağlanmalı.
 37. Yaşadıkları şiddet sebebiyle kadınların çalışma hayatının olumsuz etkilenmesinin önüne geçen düzenlemeler iş sözleşmelerine eklenmeli, işyeri davranış kuralları oluşturulmalı. Kadın personellere yönelik erkek şiddeti söz konusu olduğu durumda kadının yerinin değiştirilmesi ya da iş akdinin sonlandırılması gibi kadına yönelik düzenlemeler değil faile yönelik yaptırımlar uygulanmalı.
 38. Şiddete maruz kalan kadın iş yeri değişikliği talep ediyorsa somut delil aranmaksızın talebi yerine getirilmeli.
 39. Kamu görevlileri veya nüfuzlu kişilerin fail olduğu şiddet olaylarında, failin ve/veya başvuru alan idari/adli mekanizmalarda çalışanların (mağdur suçlayıcı, ırk, inanç, yaşam tarzı, düşünce biçimi gibi insani değerlere ve kişilik haklarına dönük) nefret söylemi ve şiddet içeren yaklaşımları cezalandırılmalı.
 40. Kamu görevlileri ya da nüfuzlu kişilerin fail olduğu şiddet başvurularında, failerin devlet görevlileri tarafından korunmasından vazgeçilmeli. Şiddete maruz kalan kadın ve çocukların gerekli desteklere ve adalete erişimi sağlanmalı, idari ve yargısal birimlerin cezasızlık pratiklerinin önüne geçecek tedbirler alınmalı.
 41. Ekonomik krizin derinleştirdiği yoksulluk koşullarında kadınları aileden alabileceği desteklere mahkum etmeyen ve ekonomik olarak güçlendirecek politikalar geliştirilmeli. Kadınların aile ilişkilerinden bağımsız bir hayat sürebilmelerini garanti altına alacak sosyal destekler garanti altına alınmalı.
 42. Devletin aileyi koruma adı altında kadınları ve LGBTİ+'ları hedef gösteren, 6284 sayılı Kanun'un uygulanmasının önüne geçen, yasayı uygulamaktan sorumlu olan kamu aktörlerinin kanaatini kadınlar aleyhine etkileyen, şiddeti meşrulaştıran politika ve söylemlere, kadın ve LGBTİ+ örgütlenmelerine yönelik polis ve yargı tacizine, baskı, çıplak arama gibi şiddet ve tutuklamalara son verilmeli.

8. 25 Kasım 2022'de Bakırköy Dr. Sadi Konuk Eğitim ve Araştırma Hastane'sinde Kadına Yönelik Şiddetle Uluslararası Mücadele ve Dayanışma Gününde bir araya gelindi ve basın açıklamasında bulunuldu. Hastaneye başvuran hasta ve hasta yakınlarına Mor Çatı Kadın Sığınağı Vakfı'nın hazırladığı "Erkek Şiddetine Karşı Dur! Yaşamı Değiştir!" broşürü ve "Sağlık Çalışanları İçin Kadına Yönelik Şiddet ve Ev İçi Şiddetin Açığa Çıktığı Durumlara Yaklaşım Kılavuzu" dağıtıldı. Basın açıklamasında kadınların yaşadığı ayrımcılık ve maruz kaldığı şiddetin hala sürdüğü vurgulanırken, bu sene şiddet nedeniyle öldürülen tüm kadınlar ve sağlık çalışanları anıldı. Önemli bir sağlık problemi olan üreme ve cinsel sağlık hizmetlerine ulaşım sorunlarından bahsedildi. Cesareti büyüten ve mücadelesi miras alınan bütün kadınlar saygıyla selamlanıp 'Bir kişi daha eksilmeyeceğiz' diyerek basın bildirisi sonlandırıldı. Basın metnimizin örneği:

Kadına Yönelik Şiddete Karşı Uluslararası Mücadele ve Dayanışma Günü 25 Kasım'ın sembolü Mirabel Kardeşler Patria, Minerva ve María Teresa Dominik Cumhuriyeti'ni yöneten Rafael Leonidas Trujillo diktatörlüğüne karşı mücadele veriyordu. Mirabel Kardeşlerin demokrasi ve insan hakları

talepleri, onların Trujillo tarafından pek çok kez hapse gönderilmelerine neden oldu. Trujillo'nun "Ülkenin en büyük iki sorunu: kilise ve Mirabel Kardeşler." dediği konuşmasından sadece 23 gün sonra, 25 Kasım 1960 tarihinde, Mirabel Kardeşler diktatörlük yandaşları tarafından katledildiler. Ölümleri basına trafik kazası olarak yansıtıldı. 1981 yılında, Birinci Latin Amerika ve Karayip Kadınlar Kurultayı'nda 25 Kasım, "Kadına Yönelik Şiddete Karşı Uluslararası Mücadele ve Dayanışma Günü" olarak kabul edildi. Birleşmiş Milletler ise 1999 yılında 25 Kasım'ı "Kadına Yönelik Şiddetin Ortadan Kaldırılması için Uluslararası Mücadele Günü" olarak ilan etti. 1999'dan beri, her yıl 25 Kasım'da dünyanın her yerinden kadınlar olarak, Mirabel Kardeşleri anarak mücadelelerinden aldığımız güçle kadınlara yönelik şiddete karşı ses çıkarıyor ve haklı taleplerimizi haykırıyoruz.

Mirabel Kardeşlerin katlinden bu yana ne yazık ki durum çok da iyiye gitmemiştir. Kadınlar; ekonomik, sosyal, kültürel, akademik, siyasi ve pek çok alanda cinsiyetlerinden dolayı ayrımcılığa ve şiddete maruz kalmaktadır. Ataerkil toplum, yaşamın her alanında kadınların kendilerini gerçekleştirmelerini ve eşit özneler olarak var olmalarını engellemektedir. Cinsiyet eşitliği; ulusal ve uluslararası düzenlemelerle güvence altına alınmış olmasına karşın dünyada toplumsal cinsiyet eşitliğinin tam olarak sağlanabildiği hiçbir ülke yoktur. Kadınların insan haklarına erişiminin önündeki engeller farklı zamanlarda, farklı çeşitlerde olabilmektedir. Kadınlar; anayasal haklardan erkeklerle eşit olarak yararlanma, kamusal alanda yer alma, öğrenim hakkından yararlanma, kendi bedenleri ile ilgili kendileri karar verebilme, eşit işe eşit ücret, kadın istihdamının artması gibi pek çok konuda mücadele vermişlerdir ve bu çetin mücadele halen devam etmektedir.

Türkiye ise son yıllarda toplumsal cinsiyet eşitliği ve kadının insan hakları açısından giderek gerilemektedir. Her yıl düzenli olarak yayınlanan Birleşmiş Milletler (BM) Sürdürülebilir Kalkınma Amaçlarında İlerleme Raporu 17 maddeden oluşmakta ve 5. maddede toplumsal cinsiyet eşitliği yer almaktadır. 2022 yılında düzenlenen bu raporda Türkiye bu alanda 146 ülke arasında 124. sıradadır. Kadınlar; cinsiyetlerinden dolayı ayrımcılığa ve farklı türlerde şiddete maruz kalmakta ve maruz kaldıkları şiddeti, bilgiye erişim kısıtlılıkları ve güçlenmelerini engelleyici politikalar nedeniyle 'şiddet' olarak bile tanımlayamamaktadır. Birçok kadın ise şiddet sonrası kendilerini koruması gereken yasa ve kurumlardan endişe etmektedir. Son yıllarda, kadın hakları mücadelesinde en büyük kayıplardan biri şüphesiz Türkiye'nin 20 Mart 2021 tarihinde İstanbul Sözleşmesi'nden çekilmesi olmuştur. Devletin sadece aileyi baz alarak yürüttüğü politikalar, kadınlara ve LGBTİ+'lara yönelik şiddetle mücadeleyi güçsüzleştirmektedir. Patriyarkal sistem kadına yönelik şiddeti körüklemekle birlikte yasama, yürütme ve yargı organlarıyla resmen kadınların en temel haklarına saldırır duruma gelmiştir. Bunun son örneğine Şebnem Korur Fincancı'ya yönelik yürütülen hedef gösterme ve ardından işletilen adli süreçte şahit olduk. Bu çarpık düzen içinde Dr. Aynur Dağdemir, Dr. Melike Erdem, Dr. Ece Ceyda Güdemek ve Dr. Rümeysa Berin Şen hayattan koparıldı.

Kadınların ülkemizde yaşadığı önemli zorluklardan biri de doğum kontrol yöntemlerine ve kürtaj hakkına ulaşım kısıtlılığıdır. 2012 yılından itibaren yasal bir hak olan kürtaja devlet hastanelerinde ulaşım neredeyse imkansız hale gelmiştir. Birinci basamak sağlık hizmetlerinde olması gereken gebeliği ve cinsel yolla bulaşan enfeksiyonları önleyici hizmetler, örneğin prezervatif, doğum kontrol hapları, spiral takımı, HPV taramaları son yıllarda erişilebilir sağlık hizmeti olmaktan çıkmıştır. Kadının bedeni hakkında söz söyleme hakkını elinden alan, kadının otonomisini hiçe sayan bu kısıtlamalar kadınların hem beden hem ruh sağlığını olumsuz etkilemektedir.

Dünyanın her yerinde ve ülkemizde dönüşümlerin, kadınların yaşamları ve hakları için mücadele etmeleriyle gerçekleşeceğini biliyoruz. Ülkemizde ve tüm dünyada kadınların mücadeleleri sonucu kazanılmış haklarını yok etmeye çalışan söylemsel, fiili ve hukuki bir kuşatmanın yaşandığı çok açık; ama açık bir şey daha var ki bu kuşatmaya karşı kadınlar mücadele ve dayanışmadan geri adım atmadılar. Bu dönem, hem bize hem de herkese, dayanışmamızın giderek büyümekte olduğunu ve dünyanın hiçbir meydanına konulan yasakları dinlemeyecek kadar cesur olduğunu gösterdi. Bu

cesareti büyütenleri, geleceğe birlikte yürüdüğümüz ve mücadelesini miras aldığımız bütün kadınları saygıyla selamlıyoruz.

Non Una di Meno: Bir Kişi Daha Eksilmeyeceğiz !

9. 14 Aralık 2022 günü “Sağlık Politikaları, Cinsellik ve Üreme Sağlığı Hizmetlerini Nasıl Etkiliyor?” başlıklı bir panel düzenledi. Panel, TTB’nin sosyal medya hesaplarından canlı yayımlandı.

Dokuz Eylül Üniversitesi Tıp Fakültesi Halk Sağlığı Anabilim Dalı öğretim üyesi Prof. Dr. Türkan Günay, cinsel sağlığın ve üreme sağlığı haklarının insan haklarının önemli bir parçası olduğunu söyleyerek söze başladı. Türkiye’de cinsel sağlığın üreme sağlığı hizmetlerini nasıl değiştirdiğini 1923-1960, 1960-1980 ve 1980-2000 olmak üzere üç dönemde ayrıntılı bir biçimde aktaran Günay, sunumunun son bölümünde bu tarihsel süreçteki düzenlemelerin sonuçlarını inceledi.

Türkiye İnsan Hakları Vakfı Akademi üyesi Doç. Dr. Aslı Davas; 10’uncu ve 11’inci Kalkınma Planları başta olmak üzere iktidarın söylem değişimine örneklerle dikkat çekti. Davas, “Temel olarak kadınlarla ilgili bir dert var. ‘Kadın ile erkeği eşit konuma getiremezsiniz, fitrata terstir’ ile başlayan bir dert bu” vurgusunu yaptı. Sosyalizasyon politikasından neoliberal Sağlıkta Dönüşüm Programı’na geçişin yarattığı tahribatın cinsellik ve üreme sağlığına olumsuz etkilerini de irdeleyen Davas, doğum kontrol yöntemlerine ilişkin veriler sundu, kadınların doğum kontrol yöntemlerine erişimindeki sorunları ifade etti. Davas, sunumunu yapılması gerekenleri sıralayarak bitirdi.

Etkinlik, soru-yanıt bölümü ile son buldu.

14 ARALIK 2022
ÇARŞAMBA | 20.00

MODERATÖR
Irmak Saraç

Türkan Günay

Aslı Davas

**SAĞLIK POLİTİKALARI
CİNSELLİK VE
ÜREME SAĞLIĞI
HİZMETLERİNİ
NASIL ETKİLİYOR?**

TÜRK TABİPLERİ BİRLİĞİ
KADIN HEKİMLİK VE KADIN SAĞLIĞI KOLU

CANLI
YAYIN

ttborgtr f i y turktabipleriBirliği

10. Panel dizilerimiz 25 Ocak 2023 Çarşamba günü “Eril Dile Karşı Farklı Söylemler” başlıklı panel ile devam etti. Panele, Psikiyatrist Dr. Şahika Yüksel’in moderatörlüğünde, Sosyal Psikolog Hale Bolak Boratav, Gazeteci ve Edebiyatçı Yazar Seray Şahiner ve Psikiyatrist Dr. Suzan Saner konuşmacı olarak katıldı. İstanbul Tabip Odası Kadın Komisyonu’nca düzenlenen Panel dizilerimiz 25 Ocak 2023 Çarşamba günü “Eril Dile Karşı Farklı Söylemler” başlıklı panel ile devam etti.

Yoğun ilgi gören panelde konuşmacılar “Oğlan Çocuğun Baba ile İletişimsizliği”, “Haber Dilinde Kadın ve Dezenformasyon”, “Travmayı Konuşmanın Tehlikelerine Karşı Feminist Dilin Yaratıcılığı” başlıkları çerçevesinde sunum yaptılar. Panel, İstanbul Tabip Odası YouTube, Twitter, Facebook kanallarından ve web sitesi üzerinden canlı yayınlandı, kayıt altına alındı.

Moderatör
Şahika Yüksel

Hale Bolak Boratav

Seray Şahiner

Suzan Saner

**İSTANBUL
TABİP ODASI**
KADIN KOMİSYONU

ERİL DİLE KARŞI

Farklı söylemler

25 OCAK 2023
ÇARŞAMBA | 21.00

**Oğlan çocuğun
babayla iletişimsizliği**
Hale Bolak Boratav

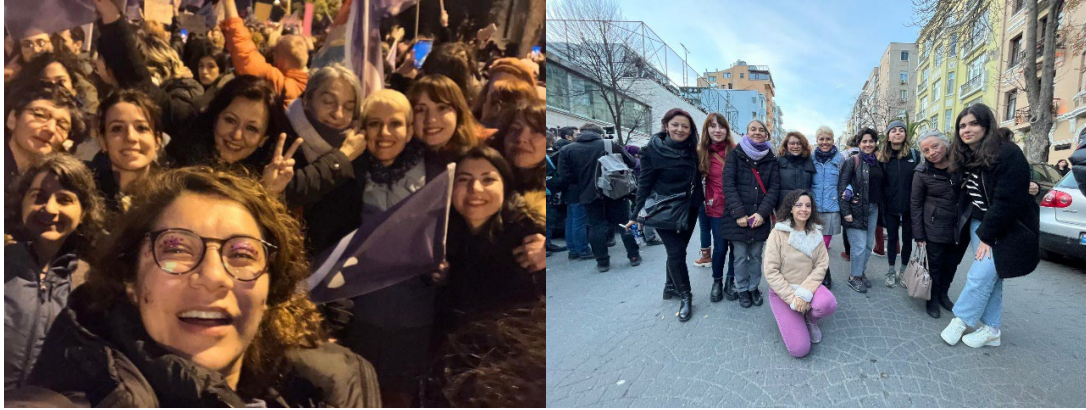
**Haber dilinde
“Kadın” ve
dezenformasyon**
Seray Şahiner

**Travmayı
konuşmanın
tehlikelerine karşı
feminist dilin
yaratıcılığı**
Suzan Saner

**CANLI
YAYIN**

[istabip](#) [istanbultabipodasi](#) [istanbultabipodasi](#) [www.istabip.org.tr](#)

11. 8 Mart 2023 Taksim’de Dünya Kadınlar Gününde Feminist gece yürüyüşüne katılındı. Kadınlar ve LGBTİ+’lar, polisin türlü engellemelerine karşın 21. Feminist Gece Yürüyüşü için İstanbul-Beyoğlu’nda toplandı. Bu yıl pankartların gündemi Türkiye’nin 11 ilinde ağır yıkıma neden olan deprem ve iki ay sonra yapılması beklenen seçimlerdi. Feministler, ilk kez 2003’te yaklaşık 100 kadınla çıktıkları İstiklal Caddesi’nin kendileri için önemini vurguladı ve “Seneye oradayız” dedi.

12. Komiyonumuzdan birçok arkadaşımız deprem bölgesinde Kadın birimlerinde görev aldı.

13. 12-15 Eylül 2022’de “İstanbul Büyükşehir Belediyesi Personeline Yönelik Cinsel Şiddet Odaklı Eğitim Gündemi” programına komisyonumuz adına Lale Tırtıl “Tecavüzün Klinik Yönetimi” eğitim sunumuyla katıldı.

Türkiye Aile Sağlığı ve Planlaması Vakfı ‘nın 21 Mart 2023 ‘Kadına Yönelik Şiddet Alanında Servis Sağlayıcılarla Şiddete Maruz Kalan Kadınlara Yönelik Sağlık Hizmet Mekanizmalarının Güçlendirilmesi Projesi’ çalıştayına komisyonumuz adına Lale Tırtıl katıldı. Çalıştayın hedefleri katılımcıların;

- Kadına yönelik şiddetin sağlık sonuçlarına,
- büyük bir yapı olan sağlık sisteminde şiddete maruz kalan kadınların haklarına erişimlerindeki yasal zeminin nasıl bir dayanak sağladığını, sağlık personellerinin rollerine ve sorumluluklarına,
- ve son olarak da hastanelerde çalışan sosyal hizmet uzmanlarının kadına yönelik şiddet vakalarındaki rol ve sorumluluklarına dair farkındalıklarını artırılması oldu.

14. İstanbul Tabip Odasının yayınladığı Hekim Sözü dergisine kadın başlığı altında düzenli katkıda bulunuldu.